

KEREKES JÓZSEF

Táncoló fiatalokhoz

Ragadnak dobot, sípot hegedűt és
 ülnek orgonáik elibe és napjaikat váltják
 jóba, fiatal seregjuhokként örvendezve előttünk.
 Magzatjaink ma táncolnak és vígak,
 orgonáik zengése fülünknek csupa öröm.
 Ma táncolnak és vígak,
 miben gyönyörködünk, mint
 békességes házak tiszta szobáinak vendégei.
 Táncolnak és vígak,
 messze futnak ma bánatjaink, akárha
 pozdorja a szélben, meg veszedelmeink, bár
 körülénk gyűltek, gyűltek folyvást e földnek törei.
 Ó, mily erős ma boldogságunk, a világ
 minden java e napnak öröksége és éke.

Gyöngyösbokréta , Nagyikinda 2008. nyárelő hava

A képmutatókra

Vigyázz tőlük magyar, vigyázásod minden
 bátyájából, légy résen éjen és napon át.
 Nem igazak ők. Festettek
 patyolatot bűnös fejükre és tekintetet,
 akárha fejedelmeké. De lelkük nincs, festett képek
 és kiégett sírhalmok ők.
 Ha mosnád salétrommal vagy akár fehérítenéd
 szappannal vagy kínálnád szavad kellemével,
 elbujdosnak a leveles fák
 és magas halmok mögé szolgálni idegeneket.
 Mert kicsinytől nagyig
 a telhetetlenségnek magukat mind eladták.
 Képmutatók, gyengüljenek sorsotok napjai!
 Hallattassék azért a szétválasztó szó
 befedezett gyalázatuk ára: válj le,
 fuss meg, tőlük iramodj, hitet
 feljűk ne tégy, mert elemésztenek téged
 és bölcsődnek maradékait.